

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII**SECȚIA PENTRU PROCURORI****HOTĂRÂREA nr. 1061****din 18 septembrie 2024**

Prin cererea înregistrată în format electronic, (cod candidat B0097), procuror în cadrul Parchetului de pe lângă candidat la concursul de promovare efectivă a procurorilor în funcții de execuție desfășurat în perioada aprilie-septembrie 2024, în vederea promovării efective la Parchetul de pe lângă Curtea de a formulat contestație împotriva punctajului obținut la evaluare.

În motivarea contestației, procuror a precizat că la criteriul prevăzut la art. 45 alin. (1) lit. b) *”Comportamentul și comunicarea cu ceilalți procurori și cu personalul din cadrul propriului parchet sau din cadrul parchetelor superioare ori inferioare ierarhic”* din Regulamentul privind concursul de promovare a procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr. 682/04.05.2023 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii (în continuare *”Regulament”*), unde a fost evaluat cu 17 puncte dintr-un maxim de 20, a fost sancționat *”preponderent pentru lipsa de obediență și servilism de care a dat dovadă față de în intervalul în care a exercitat funcția de prim-procuror al*

. Totodată, a menționat contestatorul că, în cei peste 10 ani de vechime efectivă, a relaționat cu un total de 6 prim-procurori, dintre care 2 în cadrul Parchetului de pe lângă , 2 în cadrul Parchetului de pe lângă și 2 în cadrul Parchetului de pe lângă o relație tensionată, așa cum sugerează Comisia de evaluare, dezyvoltând doar cu prim-procuror anterior indicat Contestatorul a apreciat că această situație este unică, nu este deosebită și nici tensionată, neafectând activitatea profesională a candidatului ori funcționalitatea unității de parchet.

Contestatorul a mai arătat că, dintre cele 6 paragrafe ale rubricii b) *”Comportamentul și comunicarea cu ceilalți procurori și cu personalul din cadrul propriului parchet sau din cadrul parchetelor superioare ori inferioare ierarhic”*, un număr de 4 tratează situații pentru care a investit instanțele de judecată în dosarele civile nr. respectiv Cu privire la situația de fapt analizată în dosarul civil nr. contestatorul a arătat că

aceasta a fost tranșată de către instanțele de judecată, în mod definitiv, în favoarea sa. Referitor la dosarul care a fost catalogat de Comisia de evaluare drept o situație deosebită, pentru că a urmărit anularea în instanță a ordinului emis de prim-procurorul Parchetului de pe lângă contestatorul a menționat că un Judecător, respectiv cel al primei instanțe, a dat dreptate candidatului. Cu privire la acest dosar, în prezent, este intentată o cale extraordinară de atac, în dosarul cu nr. aflat pe rolul Curții

Astfel, contestatorul a solicitat înlăturarea din conținutul raportului de evaluare a tuturor referirilor la acțiunile introduse de candidat în justiție și, prin urmare, să i se acorde punctajul maxim de 20 de puncte la acest criteriu, pe de o parte, pentru a nu fi încălcat dreptul la liber acces la justiție al contestatorului, consfințit și garantat prin art. 21 din Constituția României, iar pe de altă parte, pentru ca sancționarea pentru formularea de acțiuni în justiție să nu cadă sub incidența art. 2 alin. (7) din OUG nr. 137/2000 care interzice astfel de forme de discriminare.

Referitor la teza potrivit căreia a refuzat motivarea unei căi de atac, contestatorul a menționat că formularea Comisei *“trecând peste dispoziția prim-procurorului”* nu reprezintă altceva decât o fabulație din partea acesteia, cât timp o astfel de dispoziție sau repartizare de lucrare nu a existat. Mai mult, din coroborarea textelor art. 204 și 425¹ din Codul de procedură penală, nu reiese că lipsa motivării unei contestații care privește o măsură preventivă este un fine de neprimire al contestației, iar, în activitatea profesională (în cadrul Parchetului de pe lângă procuror a întâlnit această practică, fiind considerat de prisos a se motiva ceva ce reiese deja cu claritate din conținutul referatului cu propunere de luare a măsurii preventive, argumente întregite, după caz, prin consemnarea concluziilor procurorului de ședință de la prima instanță de judecată.

procuror a mai criticat faptul că în raportul de evaluare s-a menționat drept referință negativă lipsa unei cereri de transfer vreme de două sesiuni, către un parchet la care funcționa ca procuror delegat, beneficiind de diurnă în toată această perioadă.

Totodată, procuror a criticat modul pârținitor și vindicativ în care Comisia de evaluare a procedat la analizarea și, subsecvent, la notarea activității sale profesionale.

În ceea ce privește criticile la evaluarea activității, în raport de criteriul de la art. 43 alin. (1) lit. a) *“Capacitate de analiză și sinteză, coerență în exprimare”* din Regulament, contestatorul a invocat următoarele motive:

1) Referitor la faptul că în raportul de evaluare s-a reținut că rechizitoriile nr. nu cuprind o coroborare și interconectare a situației de fapt în raport cu mijloacele de probă, contestatorul a susținut că, după expunerea pe scurt a situației de fapt ce constituie obiectul acuzației penale în rechizitoriul nr. faptele sunt

expuse pe larg și coroborate din perspectiva mijloacelor de probă în paginile 2-5 ale actului, sub titulatura de rubrică: *Situația de fapt rezultă din următorul suport probatoriu*, iar, în rechizitoriul nr.

situația de fapt este expusă și coroborată din perspectiva mijloacelor de probă, pe larg, în paginile 2-3 ale actului, coroborat cu reliefaarea poziției de recunoaștere manifestată de inculpată, sub aceeași titulatură de rubrică: *Situația de fapt rezultă din următorul suport probatoriu*.

Contestatorul a mai arătat că, în baza acestor argumente, „greșelile” identificate de Comisie, nu pot fi decât rezultatul manifestării relei-credințe din partea acesteia.

A mai învederat contestatorul că ambele rechizitorii s-au finalizat prin condamnarea definitivă a inculpaților.

2) În ceea ce privește faptul că în raportul de evaluare au fost identificate lucrări redactate neglijent, pe care candidatul nu le-a corectat înainte de a le finaliza, respectiv lucrarea - contestație nr.

pagina 8, unde a consemnat „se poate pune capăt activități infracționale”, și lucrarea

în care este consemnată greșit forma de plural a substantivului raport, scriind „raporturi” care înseamnă relații, în loc de „rapoarte” care înseamnă comunicări oficiale, contestatorul a apreciat că astfel de scăpări pot fi scuzabile în condițiile în care prima lucrare numără un total de 8 pagini, iar a doua lucrare un total de 5 pagini, cu alte cuvinte mii de cuvinte dactilografiate, iar ambele greșeli gramaticale nu s-au răsfrânt în mod negativ asupra calității de ansamblu a actului. A mai menționat contestatorul că, din contră, în prima cauză demersul efectuat de acesta a condus la admiterea contestației, iar în cea de-a doua cauză demersul a condus la schimbarea încadrării juridice din omor calificat în lovire sau alte violențe și, implicit, la judecarea persoanelor vizate, în primă instanță, sub această din urmă justă încadrare juridică.

3)-4) procuror a arătat că în lucrările

Comisia a stabilit că utilizarea repetată a cuvântului „socotim” constituie greșeală, întrucât este de natură să afecteze caracterul suplu al expunerii, în vreme ce, în lucrările

folosirea sintagmei „Această variantă de soluționare ...” constituie o exprimare greoaie care afectează înțelegerea ideii exprimate.

Contestatorul a apreciat că identificarea drept greșeli de către Comisie a aspectelor expuse în paragraful anterior constituie din partea acesteia o manifestare a excesului de zel, a relei-credințe de care a dat dovadă, cu atât mai mult cu cât, în urma întocmirii lucrării

a fost admisă contestația la măsura preventivă formulată de către parchet, iar în cauza a fost admis apelul parchetului și condamnați doi inculpați față de care prima instanță pronunțase pentru o parte dintre fapte soluții de achitare și au fost remediate și alte aspecte de nelegalitate evidențiate de contestator în lucrare.

5) Referitor la faptul că, în lucrarea la fila 2, Comisia a reținut că

situația juridică a petentului este descrisă neclar și incomplet, contestatorul a menționat că obiectul căii de atac este expus clar pe parcursul actului, respectiv că, la termenul de judecată din (încheiere aflată al fila 47 din dosar), reprezentatul a solicitat completarea dosarului cu unele înscrisuri, demers respins de instanța de judecată. A mai arătat contestatorul că, față de motivele de fapt invocate în sprijinul solicitării de casare cu rejudecare, a ales să nu expună *”exhaustiv situația juridică întinsă pe multe pagini a intimatului și care în opinia formulată la momentul redactării lucrării nu interesa motivele de contestație, urmând să aibă relevanță doar într-o eventuală rejudecare pe fond a cauzei”*.

S-a mai învederat că, anterior pronunțării soluției în contestație, judecătorii instanței superioare au solicitat locului de deținere noi înscrisuri, fapt consemnat în încheierea de ședință din situație care întărește argumentul exprimat de contestator cu ocazia redactării lucrării, respectiv acela că instanța de fond a ales să rămână în pronunțare cu o cauză incomplet lămurită sub aspect probator, deși acest fapt a fost semnalat de către procuror în cadrul ședinței de judecată din (încheiere aflată al fila 47 din dosar).

În ceea ce privește criticile la evaluarea activității în raport de criteriul de la art. 43 alin. (1) lit. b) *”Argumentație sub aspectul clarității și logicii, analiza argumentată a cererilor și apărărilor formulate de părți, respectarea jurisprudenței obligatorii a Înaltei Curți de Casație și Justiție*, contestatorul a invocat următoarele motive:

1) Referitor la faptul că în raportul de evaluare Comisia a constatat un *”exces de zel”* din partea candidatului în motivarea căilor de atac, contestatorul a menționat că nu se înțelege care sunt argumentele, în lipsa unei motivări a ideii, pentru care s-a ajuns la această concluzie. De asemenea, contestatorul a menționat că un procent însemnat, probabil de peste 70% din căile de atac declarate și motivate de acesta, au fost admise.

2) Având în vedere că în raportul de evaluare s-a reținut lipsa de complexitate a multora dintre cauzele pe care le-a soluționat ori la a căror soluționare a participat, contestatorul a menționat că nu poate fi găsit vinovat pentru caracterul lipsit de complexitate al cauzelor soluționate, cât timp ramura de activitate în care acesta este desemnat să lucreze este stabilită de către prim-procurorul unității de parchet, iar complexitatea cauzelor este un factor care nu este în puterea procurorilor, aceștia urmând a soluționa lucrările cu care sunt investiți prin modurile de sesizare prevăzute de Codul de procedură penală, în limitele competenței materiale și teritoriale ale unității de parchet în cadrul căreia activează sau a instanței pe lângă care activează.

3) În ceea ce privește apelul din lucrarea nr. din contestatorul a arătat că în raportul de evaluare s-a menționat că propunerea sa este nelegală, deoarece dispoziția referitoare la contopirea pedepselor, când infracțiunile sunt concurente, se aplică numai pedepselor cu închisoarea sau amenda executabile și nu există nici o dispoziție

legală care să permită contopirea unei amenzi penale înlocuite cu munca neremunerată în folosul comunității cu o altă pedeapsă executabilă. Practic, odată transformată pedeapsa amenzii penale în muncă în folosul comunității neremunerată, aceasta nu mai poate fi contopită cu o altă pedeapsă.

Referitor la acest aspect, contestatorul a arătat că apelul din lucrarea nr. _____ dosar penal nr. _____ a fost admis. Comisia de evaluare se rezumă în a relua, într-o altă formulare, o parte din raționamentul juridic expus de Curtea de Apel _____ în paginile 7-8 din considerentele deciziei penale nr. _____, fără a argumenta, însă, de ce motivele de apel dezvoltate de contestator și bazate pe raționamentul extras din Decizia pentru dezlegarea unor chestiuni în materie penală nr. 20/2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție nu pot fi aplicate.

A mai menționat contestatorul că a avut o viziune juridică diferită față de cea a judecătorilor din apel asupra unei chestiunii de drept complexe și care nu se bucură de o reglementare legală neechivocă (din moment ce nu există nicio dispoziție legală de lege lata care să interzică *expressis verbis* contopirea unei amenzi penale înlocuite cu munca neremunerată în folosul comunității, cu o altă pedeapsă cu amenda penală executabilă), iar acest aspect nu poate constitui motiv pentru depunere, cu atât mai mult cu cât, în urma pronunțării soluției în apel, nu a fost constituită la nivelul Parchetului de pe lângă

o comisie care să analizeze o eventuală imputabilitate a raționamentului juridic prezentat în motivele de apel de către contestator.

4) Contestatorul a arătat că, în apelul formulat în lucrarea nr. _____ Comisia a reținut că acesta nu a observat și nu a criticat faptul că încadrarea juridică a infracțiunii de acces ilegal la un sistem informatic a fost stabilită nelegal prin rechizitoriu și prin sentință, respectiv cu referire la alin. (2) și (3) ale art. 360 din Codul penal, deși nu exista nicio probă în acest sens.

A mai susținut contestatorul că, prin lucrarea indicată, dosar penal nr. _____ a evidențiat condamnarea nelegală a inculpatei, în loc de pronunțarea unei soluții de încetare a procesului penal față de unele infracțiuni, petit admis în apel.

Contestatorul a mai menționat că schimbarea încadrării juridice de către curtea de apel, din art. 360 alin. (1), (2) și (3) în art. 360 alin. (1) din Codul penal este un aspect pe care l-a analizat în vederea corectării și aprofundării cunoștințelor specifice în materie. Doar că motivarea curții de apel expusă în încheierea ce a urmat termenului de judecată din îl pune în dificultate în a înțelege considerentele avute în vedere de judecătorii curții de apel, respectiv: „Curtea, după deliberare, dispune schimbarea încadrării juridice a faptei reținute în sarcina intimă-înculpate, din infracțiunea de acces la un sistem informatic prevăzută de art. 360 alin. 1, 2, 3 Cod penal în infracțiunea de acces la un sistem informatic prevăzută de art.360, alin.1 Cod penal, în raport cu descrierea faptei cuprinsă în actul de sesizare, conform căreia nu se

reține vreo dată informatică pe care inculpata a încercat să o obțină prin săvârșirea faptei. De asemenea, constată că la situația de fapt reținută la secțiunea „în drept” din rechizitoriu nu sunt indicate elemente de securitate pe care inculpata le-a încălcat prin săvârșirea faptei.”

A mai menționat contestatorul că, pe lângă controversa problemei, supune atenției faptul că încadrarea susținută de acesta a fost însușită de procurorul care a întocmit rechizitoriul, de prim-procurorul care a verificat pentru legalitate și temeinicie rechizitoriul, de judecătorul de fond care a dispus condamnarea sub această încadrare și de procurorul prezent în apel care, în ședința din _____ a formulat concluzii de admitere în parte a cererii de schimbare a încadrării, în sensul înlăturării alin. (2) de la art. 360 din Codul penal. S-a mai învederat că procurorul din apel a apreciat că trebuie reținut alin. (3) de la art. 360 din Codul penal, întrucât fapta inculpatei a fost săvârșită cu privire la un sistem informatic la care, prin intermediul unei proceduri și prin instalarea unei parole, accesul este permis titularului cardului.

În concluzie, contestatorul a arătat că și această pretinsă „greșeală”, împărtășită de un număr mare de alți magistrați, constituie un argument artificial prin care Comisia încearcă justificarea depunctării candidatului, apreciat ca *„nefrecventabil pentru promovare, pentru lipsa de servilism și obediență antamată în deschiderea prezentei”*.

5) Referitor la faptul că, în raportul de evaluare s-a reținut, cu privire la rechizitoriul nr. _____, că, în pofida faptului că pentru infracțiunea de vătămare corporală din culpă a dispus soluție de clasare, candidatul a solicitat instanței de judecată citarea respectivei persoane în calitate de persoana vătămată, contestatorul a învederat că acest rechizitoriu a stat la baza dosarului penal nr. _____ finalizat cu soluție de condamnare. De asemenea, contestatorul a precizat că nu consideră că indicarea persoanei vătămate, victima accidentului rutier în rechizitoriu și în această calitate constituie o greșeală. În argumentarea celor anterior menționate, contestatorul a arătat că, deși infracțiunea reglementată prin art. 338 alin. (1) din Codul penal este o faptă de pericol, ea presupune ca situație premisă producerea unui eveniment rutier în care este vătămată cel puțin o persoană cu o intensitate de cel puțin o zi de îngrijire medicală sau alte urmări prevăzute de lege, conform Deciziei pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 5/2018 Înaltei Curți de Casație și Justiție. Prin urmare, chiar dacă infracțiunea în cauză are ca subiect pasiv principal statul, este evident că victima evenimentului rutier are calitatea de subiect pasiv secundar și are, astfel, tot interesul în a fi informată cu privire la tragerea la răspundere penală a persoanei care a vătămat-o și ulterior a părăsit locul accidentului. Doar în acest mod se poate realiza transparența actului de justiție și sunt respectate dispozițiile art. 79 din Codul de procedură penală care prevăd că este persoană vătămată cea care a suferit o vătămare fizică (...) prin fapta penală. A mai subliniat contestatorul că, din moment potrivit Deciziei pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 5/2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, nu poate exista infracțiunea prevăzută de art. 338 alin. (1) din Codul

dispozițiilor referitoare la prescripția răspunderii penale ca urmare a Deciziilor Curții Constituționale nr. 297/2018 și 358/2022) și că urmează ca modalitatea în care va fi tranșată această situație, de notorietate la acel moment, să primească o soluție pe durata desfășurării apelului, respectiv la sau ulterior acestei date, ca urmare a pronunțării de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unei decizii vizând unificarea practicii judiciare în dosarul nr.

În acest sens, contestatorul a învederat că în dispozitivul apelului a solicitat judecătorilor curții de apel să suspende judecarea cauzei în apel, conform art. 476 alin. (4) din Codul de procedură penală, până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a deciziei nr. 67/2022 (publicată în Monitorul Oficial nr. 1141 din 28 noiembrie 2022) care a pus capăt unei ample controverse juridice referitoare la instituția prescripției răspunderii penale. S-a mai arătat că, din considerentele lucrării, reiese cu evidență că procurorul a indicat instanței de apel că se află în imposibilitate de a aștepta soluția ce urma să fie dată de Înalta Curte de Casație și Justiție și de care era evident că va depinde soluția care urma să fie adoptată pe fondul cauzei, fiind ținut să respecte în declararea și motivarea apelului termenele prevăzute de legi și regulamente.

A mai precizat contestatorul că s-a ajuns la această situație, fapt argumentat la file 5-6 din considerentele lucrării, urmare și a Notei procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. din indicată *expressis*

verbis în lucrare, notă care practic impunea procurorilor din subordine să declare căi de atac în materia prescripției, chiar dacă problema de drept urma să primească o soluție numai ulterior, adică la pronunțarea deciziei nr. 67/2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție. De asemenea, s-a învederat că la data la care contestatorul a formulat concluzii ample pe fondul cauzei, la data de în dosarul penal nr. nu exista nici problema generată prin Decizia Curții Constituționale 358/26.05.2022 și nici Nota procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, anterior indicată, ambele fiind fapte petrecute ulterior.

Față de contestația formulată, analizând nota nr. 87/5937/2024 a Direcției resurse umane și organizare și văzând înscrisurile atașate, Secția pentru procurori reține următoarele:

Prin Hotărârea nr. 647/25.04.2024, Secția pentru procurori a aprobat organizarea concursului de promovare efectivă a procurorilor în funcții de execuție, în perioada 26 aprilie - 20 septembrie 2024, în condițiile art. 127-134 și art. 139-141 din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Regulamentului.

Ulterior, prin Hotărârea nr. 815/11.06.2024 a Secției pentru procurori, s-a dispus modificarea calendarului de desfășurare a concursului mai sus menționat, respectiv în perioada 26 aprilie - 27 septembrie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 139 alin. (1) din Legea nr. 303/2022, cu modificările

și completările ulterioare, și art. 38 din Regulament, concursul a constat în susținerea unei probe având ca obiect evaluarea activității și a conduitei candidaților în ultimii 3 ani de activitate efectiv desfășurată.

Pentru evaluarea activității au fost avute în vedere 10 acte întocmite de candidați în ultimii 3 ani de activitate, selectate de comisia de evaluare, precum și cel mult 5 acte depuse de aceștia odată cu cererea de înscriere la concurs.

Evaluarea conduitei candidaților s-a făcut în conformitate cu dispozițiile art. 44 - 45 din Regulament, punctajul maxim total ce putea fi atribuit la acest criteriu fiind de 40 de puncte.

Potrivit art. 140 alin. (15) din Legea nr. 303/2022, cu modificările și completările ulterioare, pentru a fi declarat admis la concurs, candidatul trebuie să obțină un punctaj total de cel puțin 70 de puncte.

În temeiul art. 140 alin. (10) din Legea nr. 303/2022, cu modificările și completările ulterioare, și art. 46 alin. (2) din Regulament, la data de 20.08.2024, pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii, s-a publicat punctajul total obținut de fiecare candidat în urma evaluării.

Potrivit art. 140 alin. (11) – (13) din Legea nr. 303/2022, cu modificările și completările ulterioare:

“(11) Împotriva punctajului obținut la evaluare candidatul poate face contestație în termen de 48 de ore de la publicare, expunând argumentele pentru care critică punctajul acordat. Contestația se transmite prin fax sau e-mail ori se depune la Institutul Național al Magistraturii, conform indicațiilor din anunțul privind posibilitatea depunerii contestațiilor, și se înaintează spre soluționare Secției pentru judecători, respectiv Secției pentru procurori, în termenul prevăzut de calendarul concursului.

(12) În vederea soluționării contestațiilor, la cererea comisiei de organizare, comisia de evaluare transmite de îndată secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii mapa candidatului, care conține toate documentele care au stat la baza evaluării, precum și raportul motivat al comisiei.

(13) Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii analizează contestația, în raport cu criticile formulate și cu documentele primite și, dacă apreciază că se impune admiterea acesteia, procedează la o nouă evaluare a candidatului pe baza criteriilor și punctajelor prevăzute de lege. Pe o fișă de evaluare nominală, fiecare membru al secției acordă punctajele corespunzătoare. În acest caz, în urma reevaluării candidatului, niciun punctaj acordat nu poate fi mai mic decât cel obținut la evaluarea inițială. Punctajul total obținut ca urmare a admiterii contestației este definitiv și se calculează ca medie aritmetică a punctajelor acordate de fiecare dintre membrii prezenți ai secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii.”

Totodată, potrivit art. 47 alin. (5) din Regulament, *„În cazul în care, în raport cu criticile formulate și cu documentele prevăzute la alin. (3), Secția pentru procurori apreciază că se impune respingerea contestației, nu se mai face o nouă evaluare a candidatului pe baza criteriilor și punctajelor prevăzute la art. 43 și 45.”*

Conform raportului de evaluare întocmit de Comisia de evaluare pentru promovarea efectivă în cadrul parchetelor de pe lângă punctajul obținut de
procuror la Parchetul de pe lângă candidat
pentru promovarea la Parchetul de pe lângă este de 83 de puncte,
acordat pentru fiecare criteriu astfel:

I. Evaluarea activității:

- a) capacitate de analiză și sinteză, coerență în exprimare - 14 puncte;
- b) argumentație sub aspectul clarității și logicii, analiza argumentată a cererilor și apărărilor formulate de părți, respectarea jurisprudenței obligatorii a Înaltei Curți de Casație și Justiție - 12 puncte;
- c) respectarea termenelor rezonabile de soluționare a lucrărilor, ținând seama de volumul de activitate rezultat din datele prevăzute la art. 41 alin. (1) - 20 puncte.

II. Evaluarea conduitei candidaților:

- a) atitudinea corespunzătoare în relația cu justițiabilii, avocații, experții, interpreții în timpul activității de urmărire penală, de supraveghere a cercetărilor penale sau a activității de participare la ședințele de judecată, precum și în îndeplinirea altor îndatoriri profesionale, folosirea unui ton adecvat, politicos, evitarea manifestărilor și atitudinilor arogante sau disprețuitoare - 20 puncte;
- b) comportamentul și comunicarea cu ceilalți procurori și cu personalul din cadrul propriului parchet sau din cadrul parchetelor superioare ori inferioare ierarhic - 17 puncte.

Analizând contestația formulată de procuror în raport de criticile formulate care vizează punctajul obținut la evaluarea activității și conduitei acestuia, de mențiunile raportului de evaluare și de documentele aflate în mapa candidatului, Secția pentru procurori apreciază că aceasta este neîntemeiată pentru următoarele considerente:

Referitor la criticile contestatorului la evaluarea conduitei în raport de criteriul de la art. 45 alin. (1) lit. b) din Regulament - *„Comportamentul și comunicarea cu ceilalți procurori și cu personalul din cadrul propriului parchet sau din cadrul parchetelor superioare ori inferioare ierarhic”,* Secția pentru procurori constată că în raportul de evaluare s-a reținut că, potrivit opiniei parchetului ierarhic superior, între candidat și conducerea Parchetului de pe lângă Judecătoria „a existat și există o comunicare deficitară, în sensul că procuror nu este deschis unui dialog în ceea ce privește condițiile de muncă, existând

inclusiv acțiuni în instanță în acest sens, în condițiile în care prim-procurorul acestui parchet a inițiat toate demersurile necesare ameliorării acestora, în măsura posibilităților logistice, de notorietate fiind faptul că procurorii care activează în sectorul judiciar își desfășoară activitatea în sediul instanței, având alocat un birou din dispoziția președintelui acesteia.

În vederea asigurării condițiilor corespunzătoare de muncă, prim-procurorul parchetului a propus și alocarea unui birou această propunere nefiind însă agreată pe considerentul că dosarele trebuie studiate la sediul instanței. Nici propunerea de a desfășura activitate de supraveghere a urmăririi penale nu a fost agreată.

Toate aceste discuții au avut loc în contextul în care procurorul are un program flexibil, trebuind să-și îndeplinească îndatoririle de serviciu, studierea dosarelor, participarea la ședințele de judecată și, eventual, motivarea căilor de atac, nefiind impusă respectarea unui program zilnic strict, în intervalul 08.00 - 16.00, care, de altfel, nici nu este respectat.

În ceea ce privește îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, procuror consideră în mod greșit că nu are obligația de a motiva în scris contestațiile declarate, în special a celor care vizează măsurile preventive, trecând peste dispoziția prim-procurorului și preferând să întocmească adrese în care să explice care sunt argumentele pentru care consideră că o contestație nu trebuie motivată, ajungându-se astfel în situația ca un alt coleg să fie nevoit să motiveze o cale de atac în locul acestuia.

În plus, pe perioada în care procuror a fost delegat timp la Parchetul de pe lângă 1 an, îndeplinind astfel condițiile pentru înscrierea la prezenta procedură - acesta nu a formulat cerere de transfer, deși au fost organizate 2 sesiuni în acest interval, iar unitatea respectivă avea suficiente locuri vacante în toată această perioadă beneficiind de diurnă (drept pe care l-ar fi pierdut ca urmare a transferului). ”

De asemenea, s-a reținut că și în raportul întocmit de conducerea Parchetului de pe lângă este menționată o situație deosebită generată de candidat, care a inițiat un litigiu de muncă prin care a urmărit anularea ordinului prim-procurorului de repartizare a candidatului pe un sector de activitate. Acțiunea inițiată de candidat a fost admisă în fond de și ulterior a fost respinsă de Curtea de Apel

Secția pentru procurori apreciază că sunt neîntemeiate criticile contestatorului la acest criteriu. Astfel, contrar susținerilor contestatorului, Secția reține că la depunerea candidatului în raport de situația învederată de Comisie, referitoare la urmărirea de către acesta în instanță a anulării unor ordine ale prim-procurorului, nu s-a avut în vedere exercitarea dreptului de a se adresa justiției, prevăzut la art. 21 din Constituția României, ci modul său de a comunica cu prim-procurorul, apreciat ca fiind deficitar de conducerea parchetului ierarhic superior, așa cum rezultă din opinia mai sus citată. În acest sens, Secția reține că procuror nu este deschis

unui dialog în ceea ce privește condițiile de muncă ori că, în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, consideră în mod greșit că nu are obligația de a motiva în scris contestațiile declarate, în special cele care vizează măsurile preventive, trecând peste dispoziția prim-procurorului și preferând să întocmească adrese în care să explice care sunt argumentele pentru care consideră că o contestație nu ar trebui motivată, ajungându-se astfel în situația ca un alt coleg să fie nevoit să motiveze o cale de atac în locul acestuia. De altfel, situația conflictuală nu rezultă doar dintr-un caz singular, așa cum în mod greșit susține contestatorul, iar faptul că acesta neagă că a trecut peste dispoziția prim-procurorului de a motiva o cale de atac este combătut de reținerile Comisiei prin care a arătat că s-a ajuns la situația ca un alt coleg să fie nevoit să o motiveze în locul său. Mai mult decât atât, Secția reține că procuror a invocat faptul că, în activitatea sa desfășurată la o altă unitate de parchet, a întâlnit des această practică de a nu se motiva calea de atac.

În ceea ce privește criticile contestatorului referitoare la faptul că în raportul de evaluare s-a menționat drept referință negativă neformularea de către acesta în două sesiuni cerere de transfer către un parchet la care funcționa ca procuror delegat, Secția pentru procurori observă că aceasta este doar o constatare suplimentară a Comisiei, neavută în vedere la depunerea candidatului în raport de acest criteriu.

Referitor la criticile contestatorului vizând punctajul acordat la criteriul la art. 43 alin. (1) lit. a) din Regulament - „Capacitatea de analiză și sinteză, coerența în exprimare”, Secția pentru procurori constată că, în mod corect, Comisia a avut în vedere că procuror

a reușit, cu anumite excepții, să prezinte situațiile de fapt cu claritate, să sintetizeze și să coroboreze probele administrate, rezumând bine analiza fiecărui act la scopul actului/secțiunii. S-a mai arătat că în actele evaluate este folosită o exprimare destul de concisă, de cele mai multe ori clară și unitară, dar sunt adesea prezente greșeli gramaticale.

Aspectele depunctate de Comisie la acest criteriu sunt următoarele:

În cazul celor două rechizitorii evaluate (nr. _____ - depus de candidat și nr. _____ din _____ - selectat de Comisie, ale Parchetului de pe lângă _____ Comisia a observat că situația de fapt este expusă în partea de început ca o simplă rezumare a informațiilor desprinse din fiecare mijloc de probă, fără a le analiza, candidatul trăgând la final concluzia fără a explica raționamentul avut. Starea de fapt este înlocuită de o înșiruire a mijloacelor de probă și a conținutului acestora, fără interconectarea și coroborarea lor.

Au fost identificate lucrări redactate neglijent, pe care candidatul nu le-a corectat înainte de a le finaliza, după cum urmează:

- contestația nr. _____ din _____ - depusă de candidat: pagina 8 unde a consemnat „se poate pune capăt activității infracționale”;

- lucrarea nr. _____, din _____ depusă de candidat: este consemnată greșit forma de plural a substantivului raport, scriind „raporturi”, care înseamnă relații, în loc de „rapoarte”, care înseamnă comunicări oficiale;
- în lucrările nr. _____ din _____ și nr. _____ din _____ utilizarea repetată a cuvântului „socotim” este de natură să afecteze caracterul suplu al expunerii;
- în lucrările nr. _____ din _____ (la pagina 9, paragraful subliniat de candidat) și nr. _____ (la pagina 9, paragraful care începe: „Această variantă de soluționare ...”) se constată o exprimare greoaie care afectează înțelegerea ideii exprimate;
- în lucrarea nr. _____ la fila 2, situația juridică a petentului din fișa de cazier este descrisă neclar și incomplet.

Cu privire la criticile referitoare la aspectele reținute de Comisie cu ocazia analizării rechizitoriilor nr. _____

Secția pentru procurori apreciază că sunt neîntemeiate argumentele contestatorului având în vedere că, așa cum în mod corect s-a reținut în raportul de evaluare, în ambele rechizitorii situația de fapt este expusă în partea de început ca o simplă rezumare a informațiilor desprinse din fiecare mijloc de probă, fără a fi analizate, candidatul trăgând la final concluzia fără a explica raționamentul avut. Secția mai constată că, așa cum a reținut Comisia, starea de fapt este înlocuită de o înșiruire a mijloacelor de probă și a conținutului acestora, fără interconectarea și coroborarea lor. Or, contestatorul s-a rezumat doar la a menționa că în rechizitoriul nr. _____ situația de fapt este expusă și coroborată din perspectiva mijloacelor de probă, însă nu a arătat, în combaterea susținerilor Comisiei, cum a analizat informațiile desprinse din fiecare mijloc de probă, și nici cum a coroborat probele. De asemenea, contestatorul nu a arătat cum a analizat informațiile desprinse din fiecare mijloc de probă și nici cum a coroborat toate probele în rechizitoriul nr. _____

Secția pentru procurori reține, de asemenea, că, în mod corect, la acordarea punctajului la acest criteriu, Comisia a avut în vedere deficiențele identificate în contestația nr. _____

_____ din _____ lucrarea nr. _____ din _____ lucrarea nr. _____
_____ din _____ și lucrarea nr. _____ din _____ De altfel, aceste deficiente au fost recunoscute de contestator, care s-a limitat doar la a le justifica.

Totodată, Secția apreciază că nu pot fi reținute nici susținerile contestatorului, conform căroră, în urma întocmirii lucrării nr. _____ a fost admisă contestația la măsura preventivă formulată de către parchet, iar în cauza nr. _____ a fost admis apelul parchetului, în condițiile în care instanța nu analizează aceste lucrări în raport de criteriile de evaluare din Regulament, ci de legislația incidentă în materie.

În ceea ce privește ultimul aspect reținut de Comisie la evaluarea activității candidatului în raport de criteriul de la art. 43 alin. (1) lit. a) din Regulament, Secția pentru procurori are în

la baza construirii unui raționament lipsit de coerență juridică.

În ceea ce privește criticile contestatorului cu privire la faptul că nu s-a argumentat în raportul de evaluare reținerea unui *“exces de zel”* din partea acestuia în motivarea căilor de atac, Secția pentru procurori constată că susținerile Comisiei cu privire la acest aspect se regăsesc la analiza apelului din lucrarea nr. tot din perspectiva acestui criteriu.

Astfel, Secția reține că procuror a menționat că, în raportul de evaluare, Comisia se rezumă în a relua, într-o altă formulare, o parte din raționamentul juridic expus de Curtea de Apel în paginile 7-8 din considerentele deciziei penale nr. fără a argumenta, însă, de ce motivele de apel dezvoltate de procuror și bazate pe raționamentul extras din decizia pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nr. 20/2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție nu pot fi aplicate.

A mai precizat contestatorul că a împărtășit o viziune juridică diferită față de judecătorii apelului asupra unei chestiuni de drept complexe și care nu se bucură de o reglementare legală neechivocă (din moment ce nu există nici o dispoziție legală de lege lata care să interzică *expressis verbis* contopirea unei amenzi penale înlocuite cu munca neremunerată în folosul comunității, cu o altă pedeapsă cu amenda penală executabilă).

Secția pentru procurori apreciază că, în mod corect, în raportul de evaluare s-a reținut că propunerea candidatului din apelul analizat este nelegală, întrucât dispoziția referitoare la contopirea pedepselor, când infracțiunile sunt concurente, se aplică numai pedepselor cu închisoarea sau amenda executabile și nu există nicio dispoziție legală care să permită contopirea unei amenzi penale înlocuite cu munca neremunerată în folosul comunității cu o altă pedeapsă executabilă.

Secția pentru procurori mai reține că, prin Decizia nr. 20/2020 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în dosarul nr. a fost dezlegată următoarea chestiune de drept: *“Interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. c) din Codul penal cu privire la calculul pedepsei amenzii în caz de concurs de infracțiuni, în situația în care suma corespunzătoare unei zile-amendă stabilită pentru fiecare infracțiune concurentă este diferită.”*

Or, invocarea de către domnul procuror în motivele de apel a deciziei nr. 20/2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, care nu vizează situația expusă de acesta, respectiv contopirea unei amenzi penale înlocuite cu munca neremunerată în folosul comunității cu o altă pedeapsă cu amenda penală executabilă, nu poate fi decât manifestarea unui exces de zel.

Având în vedere că în raportul de evaluare s-a reținut lipsa de complexitate a multora dintre cauzele pe care le-a soluționat ori la a căror soluționare a participat, contestatorul a

menționat că nu poate fi găsit vinovat pentru caracterul lipsit de complexitate al cauzelor soluționate. Secția pentru procurori apreciază că aceste critici sunt neîntemeiate. Contrar susținerilor contestatorului, Secția reține că în raportul de evaluare nu s-a menționat că gradul de complexitate a lucrărilor constituie în sine o deficiență. De altfel, această constatare vizează cele două rechizitorii analizate, dintre care unul la acest criteriu, respectiv rechizitoriul nr.

În ceea ce privește rechizitoriul nr. Secția pentru procurori reține că, în mod corect, Comisia a apreciat că, deși pentru infracțiunea de vătămare corporală din culpă a dispus soluția de clasare, candidatul a solicitat citarea respectivei persoane în calitate de persoană vătămată, deși trebuia citată ca martor. Interpretarea Comisiei este confirmată și de instanța judecătorească. În acest sens, Secția reține că, în minuta sentinței penale nr. a pronunțată în dosarul nr.

se menționează că respectiva persoană a fost citată în calitate de martor. De altfel, în raport de prevederile art. 115 alin. (1) și art. 33 alin. (1) din Codul de procedură penală, persoana vătămată (subiect procesual principal) nu poate avea calitatea de martor.

De asemenea, Secția pentru procurori apreciază că sunt neîntemeiate criticile contestatorului față de aspectele reținute de Comisie cu ocazia analizării apelului formulat în lucrarea nr. neputând fi primite susținerile acestuia în sensul că se află în dificultate în a înțelege considerentele avute în vedere de judecătorii curții de apel, respectiv: „Curtea, după deliberare, dispune schimbarea încadrării juridice a faptei reținute în sarcina intimatului inculpat, din infracțiunea de acces la un sistem informatic prevăzută de art. 360 alin. 1, 2, 3 Cod penal în infracțiunea de acces la un sistem informatic prevăzută de art. 360, alin. 1 Cod penal, în raport cu descrierea faptei cuprinsă în actul de sesizare, conform căreia nu se reține vreo dată informatică pe care inculpatul a încercat să o obțină prin săvârșirea faptei. De asemenea, constată că la situația de fapt reținută la secțiunea „în drept” din rechizitoriu nu sunt indicate elemente de securitate pe care inculpatul le-a încălcat prin săvârșirea faptei.”). Totodată, nu pot fi reținute susținerile contestatorului prin care a arătat că pretinsa „greșală” identificată în raportul de evaluare este împărtășită de un număr mare de alți magistrați și constituie un argument artificial prin care Comisia încercă justificarea depunctării candidatului, apreciat ca „nefrecventabil pentru promovare, pentru lipsa de servilism și obediență antamată în deschiderea prezentei”.

Referitor la criticile contestatorului privind aspectele avute în vedere de Comisie cu ocazia analizării lucrării nr. din perspectiva acestui criteriu, Secția pentru procurori apreciază că sunt neîntemeiate, având în vedere că nu pot fi reținute argumentele domnului procuror cu privire la sentința atacată ori cele prin care a arătat că, în cadrul contestației, a ales să evidențieze „motivul pertinent de casare, în detrimentul analizării unei

situații juridice care devenise necunoscută procurorului și părților prin adăugarea la dosar a unor noi înscrisuri, după momentul retragerii spre deliberare”. Astfel, Secția apreciază că susținerile contestatorului nu sunt în sensul combaterii constatărilor din raportul de evaluare.

În ceea ce privește lucrarea nr. _____ Secția pentru procurori reține că, în mod corect, Comisia a apreciat că există neconcordanță între modul de argumentare a motivelor de apel și solicitarea adresată instanței de control judiciar privind soluționarea apelului care stă la baza construirii unui raționament lipsit de coerență juridică. Or, prin criticile formulate, contestatorul nu combate aceste aspecte, ci se referă, în esență, la faptul că, la data la care a formulat concluzii pe fondul cauzei, respectiv la data de _____ nu exista nici problema generată prin Decizia Curții Constituționale nr. 358/26.05.2022 și nici Nota procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ambele fiind fapte petrecute ulterior acestui moment, precum și la faptul că a solicitat judecătorilor curții de apel să suspende judecarea cauzei în apel, conform art. 476 alin. (4) din Codul de procedură penală, până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a deciziei nr. 67/2022 (publicată în Monitorul Oficial nr. 1141 din 28 noiembrie 2022) care a pus capăt unei ample controverse juridice referitoare la instituția prescripției răspunderii penale.

Totodată, Secția pentru procurori reține că nu sunt probate afirmațiile contestatorului vizând modul pătitor și vindicativ în care Comisia ar fi procedat la analizarea și, subsecvent, la notarea activității sale profesionale.

În raport de considerentele de mai sus, reținând că evaluarea contestatorului s-a făcut în conformitate cu prevederile art. 43 - 45 din Regulament, punctajul acordat fiind corect stabilit de către Comisia de evaluare pentru promovarea efectivă în cadrul parchetelor de pe lângă curțile de apel, Secția pentru procurori apreciază că nu se impune o nouă evaluare, urmând să respingă contestația împotriva punctajului obținut la evaluare, la concursul de promovare efectivă a procurorilor în funcții de execuție, desfășurat în perioada aprilie-septembrie 2024, formulată de _____ procuror în cadrul Parchetului de pe lângă _____

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 40 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, raportat la art. 140 alin. (13) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, și art. 47 alin. (4) și (5) din Regulamentul privind concursul de promovare a procurorilor în funcții de execuție, aprobat prin Hotărârea nr. 682/04.05.2023 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor valabil exprimate (4 voturi NU, 1 vot NUL);

SECȚIA PENTRU PROCURORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Respingerea contestației formulate de
procuror la Parchetul de pe lângă împotriva punctajului
obținut la evaluare, la concursul de promovare efectivă a procurorilor în funcții de execuție,
desfășurat în perioada aprilie-septembrie 2024.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Direcției resurse umane și organizare, în vederea
luării măsurilor legale.

Data în București, la data de 18 septembrie 2024

Președinte,

Procuror Emilia ION